

ЧЫРВОНАЯ ЗМЕНА

СТОП-ФАКТ

У вёсцы Замошша Асіповіцкага раёна нядаўна з мноствам цялесных пашкоджанняў знойдзены труп жанчыны С.

Г О Д А М

☐ Уладзімір БЕЛЬСКІ, галоўны рэдактар

Наша газета падтрымлівае працэсы, якія спрыяюць нацыянальнаму абуджэнню нацыі, стаўленню незалежнасці рэспублікі, пабудове прававой

Дарагі чытач! Яшчэ раз шчыра дзякуем за тваю падтрымку, спадзяёмся, што будзем разам і надалей. З Новым годам цябе, плёну і новых здзяйсненняў!

“УОРДНЭТ”:
У Германії зноў узнімаецца
хваля нацыяналізму. Многія
немцы выказваюць нянавісьць
да іншаземцаў. Паводле
меркаванняў Канцлера Германіі,
грамадзяне, якія так сябе
паводзяць, не могуць лічыцца
патрыётамі сваёй радзімы.

БІЗНЕС-КЛАС

Першы нумар "Чырвоны" ў Новым годзе — і новая рубрыка "Бізнес-клас". Жывём мы ў цікавы час, калі ў структуры грамадства нашай краіны ўзнікаюць новыя класы і нават слаі насельніцтва. Сярод "нованаароджаных" — прадпрыемствы, камерсанты. Карацей, дзеляваць людзі. Аднак палюць мы рушым да рыначнай эканомікі ўсе разам, а не толькі бізнесменам, то спадзяёмся, што інфармацыя, якую мы прапануем пад новай рубрыкай, зацікавіць усіх нашых чытачоў. "Бізнес-клас" будзе апяртаваць падаваць вайшай увазе самыя свежыя навіны ў свеце бізнесу, цэны, курсы валют, аператыўныя камментары да эканамічных падзей, хроніку "чорнага рынку"... Што яшчэ? Спадзяёмся, вызначыць гэта дапаможаце нам і вы. Кантактны тэлефон рубрыкі "Бізнес-клас" — 68-28-52.

Прадпрыемствы-дзецям

Больш як 70 падарункаў атрымалі на навагоднім ранішніку дзеці-інваліды Партызанскага раёна горада Мінска ад камерцыйнага цэнтру Саюза прадпрыемстваў Рэспублікі Беларусь "Бізнес-Саюз" (генеральны дырэктар В.Д.Анішчанка). Трэба адзначыць, што гэта не адзіная "паказальная" дабрачынная акцыя "Бізнес-Саюза", якую ўшчырно зацікаўленасць шчырна адчулі дзеці-інваліды школ-інтэрнатаў і дашкольных устаноў.

Казіно ў падарунак

Напярэдадні навагодніх святаў у Гродна ў гасцініцы "Туріст" адкрылася казіно, што з'яўляецца філіялам рэспубліканскага арэнднага аб'яднання "Белатраццён". Імаладз новага мікрараёна і шматлікія гасці горада атрымалі магчымасць цікава баваць вольны час. Да іх паслужылі сталы для гульні "Блак-Джок", стол для "Амерыканскай рулеткі" і 5 гульнявых аўтаматаў з новымі цікавымі праграмамі.

Гэта ўжо трэцяе казіно, адкрытае ў мінулым годзе "Белатраццёнам" на Беларусі. Раней папулярныя ўстаноўкі з'явіліся ў Брэсце і Гомелі. Своеасаблівы "пыласос" для грошай даецца магчымасць людзям адпачынаць на свой густ і адначасова прынясе неабліг даход у гарадскую казну.

У апошнія дні мінулага года адбылася нарада Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь, Федэрацыі прафсаюзаў рэспублікі, Савета беларускай канфедэрацыі прамысловых і прадпрыемстваў і Дзяржаўнага камітэта па прызначэнні праграмы занятасці насельніцтва рэспублікі. Як мяркуецца, у бягучым годзе на Беларусі застанецца без працы каля 630 тысяч чалавек. Маецца на ўвазе, што каля 420 тысяч беспрацоўных самі знайдзюць сваё месца пад сонцам. Астатніх жа павінны працаўладкаваць цэнтры занятасці насельніцтва.

Днямі ў Савет Міністраў адбылася закрытая нарада, на якой ішла гаворка аб стварэнні міжнароднага гандлёва-калібраванага палатна. На працягу года павялічыцца ўвагу прыцягнула выступленне прэзідэнта Асацыяцыі камерцыйных банкаў Беларусі ад сённяшнім становішчам і дзялення напрамках працы камерцыйных банкаў рэспублікі.

Рэспубліканскае АА "Белатраццён", якое ўзначальвае віцэ-прэзідэнт Саюза прадпрыемстваў Рэспублікі Беларусь Аляксандр Калінін, пастаянна аказвае адчувальную матэрыяльную падтрымку спартыўным арганізацыям і асобным атлетам. Напрыклад, увес мінулы год адна з даччыных фірм аб'яднання "Белатраццён" "Ольша" выплаціла алімпійскаму стыпендыю "залатым" медалістам Барселоны аклімату байдзю-доюі Дамітрыю Даўгалёвым і Аляксандру Масянюку, якія з'яўляюцца членамі нацыянальнай зборнай каманды рэспублікі і актыўна рыхтуюцца да новых стартаў.

Статыстыка

Паводле апошніх даных Дзяржстатста, кошт "спажывецкай карэны" кожнага жыхара Рэспублікі Беларусь у лістападзе мінулага года склаў 74 521 рубель і 70 капеек.

Ідзе актыўная падрыхтоўка ў Савет Саюза прадпрыемстваў Беларусі да свайго IV з'езду, які адбудзецца 21—22 студзеня бягучага года.

"ПАС" — палітыка-аналітычная служба

Што год надышоўшы нам рыхтуе?

□ Андрэй ВАСІЛЕВІЧ

Мінулы год завяршыўся на мінорнай ноте. Нішто не давала падстаў для аптымізму, нават надвор'е. То палівала брыдкім зімовым дожджыкам, то расстаяла на кожным кроку пасткі галапедных ям. На слізкіх тратуарах і лясвіцах людзі ламалі рукі і ногі — ім зраз баліць.

Але ва ўсіх нас баліць галава, бо не відаць жаданага выйсця. Нават беглы аналіз падзей праішоўшага года паказвае, што тыя, хто на сённяшні дзень трымае ў руках лейцы ўлады, не ведаюць дакладнага напрамку.

Глянем спачатку на дзейнасць Вярхоўнага Савета. Безумоўна, можна назваць шэраг значных дасягненняў, якія смела можна запісваць у дзяржаўны актыў. Але ці варта гаварыць пра асобныя рэзультаты кропкі мёду, калі навокал гарката дэзгэ? Успомнім, як шпарка і быццам бы шчыра абяцалі дэпутаты дзяржаўнага савета ў Вярхоўны Савет. Тады абяцанне было сапраўды, якая ратвала ад усенароднага рэфэрэндуму, ад поўнай адстаўкі адыходу ў палітычныя небяспечы. Абяцанне час выйграе — вясна 1994 года — ужо на парозе, а Вярхоўны Савет нічога эфектыўнага не зрабіў, каб яны сапраўды адбыліся. Няма

новага выбарчага закона, няма паправак, на горшы выпадак, у стары. Буксе праект Канстытуцыі.

Зраз узнікае ў дэпутатах кулуарах новая дата — вясень 1994 года, бо вясневая выбары ўжо проста немагчыма правесці.

Аб чым гэта гаворыць? Вярхоўны Савет менш за ўсё дбае пра моцны аўтарытэт у вачах грамадзян. Кожны з дэпутатаў вырасце сваю палітычную задачу. І калі нехта стаіць перад сабой палітычныя мэты, то вельмі многія дбаюць пра хлебнае месца, якое хочацца заняць пасля сканчэння паўнамоцтваў. Кожнаму хочацца, каб не горш было, як цяпер. Скажам, у старшыні Пас-

таняна камісіі грашовое ўтрыманне на ўзроўні міністра. Ненамного адстае ад іх на мескіх старшын, сакратары камісіі.

Тыя, каму пашанцавала, адкрыта бярыць курс на палітычнае ўласнае дабрабыт.

Нашы парламентарыі не цураюцца паказваць усяму свету свае не самыя лепшыя якасці. Ну, не падабцаца многім Старшыня Вярхоўнага Савета Станіслаў Шушкевіч і ўсё. Адым — сваёй зручнасцю і навуковасцю, другім — сваёй шчырае беларускасцю, трэцім, што не прапанаваў нейкай пасады, чацвёртым — сваім хістаннем паміж БНФ і КПБ, памыркаўнасцю, якая часта прыводзіць да беспрэцэдэнтаў.

У мінулым годзе ішло, можна сказаць, адкрытае паліванне з боку дэпутатаў большасці на кіруюча Вярхоўнага Савета.

У маі на XII сесіі Вярхоўнага Савета Станіслаў Шушкевіч прад'явіў рахунак за негатыўны адносіны да Дагавора аб калектывнай бяспецы. 166 дэпутатаў тады выказалі недавер Старшыні Вярхоўнага Савета.

Заўсёды кажуць, што любы канфлікт рана ці позна ацэнці гісторыя. Магчыма, якая рана падарунаць нейкія якісці, але сустрэча кіруючых СНД паказала, што прынцып калектывнай бяспекі не дапускае тых гаварак,

які робіць наш Вярхоўны Савет. Сэнс іх у тым, каб не пасылаць беларускіх салдат у гарачыя кропкі сутычак ці войнаў. Астатнія дзяржавы хіба хочаць, каб гінулі іх сыны? Узнікае пытанне, а чаму беларусі патрэбны прыклады?

Пра сутнасць тых спрэчак дэпутаты забыліся, але не забыліся пра жаданне "зваліць" Старшыню. Яскравы прыклад — падзеі на сесіі Вярхоўнага Савета ў снежні.

Безумоўна, Шушкевіч на гэты раз падвёў прафесарскі снабін у адносінах да Аляксандра Лукашэвіча, кіраўніку ў сваёй сімвалічнай ад Кобіна да Пазняка. Магчыма, Шушкевічавы вобраз карумпаванага элемента — прыём вар'яці. Бо сапраўдныя карупцыянеры сядзяць пакуль што ў цяньку, але і ім патрэбна замацаваць чорнай гразю ўсіх падрадаў — тады лягчы выкруціцца.

Бадай, самая вялікая цяжкасць мінулага года — аб'яднанне грашовых сістэм Расіі і Беларусі. Найбольш радыкальныя палітыкі Масквы адкрыта гавораць пра аб'яднанне дзяржаў. Праўда, нават вышэйшае чыноўніцтва Мінска не спяшаецца падаўляць суверэнітэты, бо што ні кажыце, а ў яго вельмі шмат прывабных рысак. Нягледзячы на ​​цяжкасць, пра лёс беларускай грошай перайшла ў год бяжучы, і з неафіцыйных крыніц ідуць звесткі пра тое, што абвешчаны Вячаславам Кебічам маш-

таб абмену 1:1 — усяго толькі фікцыя, падман. Гавораць, што Расія настойвае на суадносінах 1:10.

Нацыянальная валюта Беларусі, якая так і не нарэзалася, застаецца безбароннай, гаротнай.

Беларусі імкнулася знайсці пачаснае месца ў свеце. Добры імпульс даў праведзены ў чэрвені і з'езд беларусаў. Чым не падстава для ўзмацнення еднасці? Але Народны рух Беларусі (аб утворэнні гэтай прапрамуністычнай арганізацыі стала вядома ў мінулым годзе) патраціў нямала сіл, каб скампраметваць з'езд.

У каго на душы больш праўды і шчырасці? У Народнага руху? Ці ў Народнага фронту?

Думаю, што ўсе палітыкі нямаюць зрабілі для таго, каб грамадзяне зняверыліся ў іх магчымасцях.

Памятаеце, як узнісла апісаваная мінская газета візіты Станіслава Шушкевіча і Вячаслава Кебіча ў іншыя краіны. Старшыня Вярхоўнага Савета нават у Белым доме ў Вашынгтоне пабываў.

Які ж вынік? Ці павысіўся аўтарытэт Беларусі на міжнароднай арэне? Шкада, але галасаванне пры выбарах Беларусі ў члены Савета Бяспэкі ААН скончылася для нас сумна. Не выйралі. Да нас хутка прыедзе прэзідэнт ЗША. Але гэта ўжо падзея надышоўшага года.

РОДНАЕ СЛОВА

Літаратурны календар

— рэдактара-выдаўца часопіса "Калоссе".

12. СЕРАДА.

75 гадоў з дня нараджэння В.Ф.Хомчанкі (1919—1992), беларускага пісьмніка.

14. ПЯТНІЦА.

100 гадоў з дня нараджэння П.Я.Юргелевіча (1894—1973), беларускага мовазнаўцы.

18. АўТАРАК.

17 студзеня споўнілася 90 гадоў з дня нараджэння Алеся Якімовіча (Аляксандра Іванавіча, 1904—1979), беларускага пісьмніка.

25. АўТАРАК.

125 гадоў з дня нараджэння Гур'яновіча (1869—1894), беларускага паэта-дамакрата, фалькларыста, рэвалюцыянера.

70 гадоў з дня нараджэння (1924 г.) В.У.Марцінава, беларускага мовазнаўцы.

26. СЕРАДА.

420 гадоў таму назад (1574 г.) у Лоскай друкарні выйшлі творы Сымона Буднага "Пра дзве сутнасці Хрыста", "Кароткі доказ, што Хрыстос не з'яўляецца такім жа Богам, як Айцец". Супраць Хрысціянства дзеянне, "Наконт аргументаў Сімпера пра дзве сутнасці Хрыста".

30. НЯДЗЕЛЯ.

110 гадоў з дня нараджэння А.І.Луцкевіча (1884—1942), беларускага публіцыста, літаратурнага крытыка, грамадскага дзеяча.

31. ПАНЯДЗЕЛАК.

80 гадоў з дня нараджэння (1914 г.) Я.А.Хелемскага, рускага паэта, празаіка, перакладчыка беларускай літаратуры.

СТУДЗЕНЬ

ГІСТАРЫЁГРАФ

Слуцкія паясы

□ Мікола БАГАДЗЯЖ, "ЧЗ"

Слуцкія паясы. Рэч, якая шырока вядома сучасным жыхарам Беларусі хіба што толькі дзякуючы таму, што ў школьную праграму ўключаны верш Максіма Багдановіча "Слуцкія ткачкі". А між тым, у мінулыя яны мелі на нашай зямлі шырокае распаўсюджанне. Ды яно і нядрэйна. Бо нацыянальнае адзенне кіруючых слоўсцоў вымагае неабходнасць яго набыцця. Ды і наогул для ўсходнеславянскіх народаў паясы мелі велізарнае значэнне. З'яўляліся неаддзяльным часткай як мужчынскага, так і жаночага адзення. Прычым выконвалі не толькі і не столькі сваё асноўнае прызначэнне — утрымліваць адзенне, а і для навішэння зброі, грошай (як унутры, так і ў прывешаных кашалках). Выкарыстоўвалі іх і пры разнастайных абрадах.

Зразумела, што кожны чалавек тах часоў меў некалькі паясоў: святочны, штодзёны, рабочы і г.д. Былі яны як мясцовыя, так і прывазныя з усходу (так званыя кушкі). Апошнія атрымалі яшчэ агульную назву "персідскія". Іх напіла пераж-

на шляху і мяшчанства. Вялікі попыт на іх, які і вялікі кошт (да 500 дукатаў) натхнілі частку гандляроў на арганізацыю мясцовых вытворчасці. Гэтым жа вырашылі заняцца і многія магнаты.

Адна з такіх невялікіх мануфактур была заснавана Радзівіламі ў прыгарадзе Нясвіжа Альбе. Аднак вялікіх прыбыткаў не давала. Тое ж адбылася і з дзеючай у Слуцку майстарняй па вырабу галуну, папулярнай і ў іншых залататанках вырабаў.

Пералом адбыўся ў 1760 годзе. Менавіта ў гэты год памёр уладальнік Слуцкай іеронім Фларіан Радзівіл, і горад пераходзіць у асабістае ўладанне яго брата Міхала Казіміра. У хуткім часе нясвіжская мануфактура пераводзіцца ў Слуцк. Аб'яднанне гэтых майстарняў паслужыла асновай для стварэння прадпрыемства, якое хутка набыло шырокую вядомасць.

У першы час адзінымі работнікамі, якія стваралі галуну, называліся (інакш нельга назваць гэтыя паясы) былі запрошаныя на працу туркі і персы. Вырабленныя паясы капіравалі ўсходнія ўзоры. Пазней двух мясцовых вучняў — хаецкага і Гадзюскага паслалі на адукацыю на такую ж мануфактуру ў горад Станіслаў (сучасны Івана-Франкоўск) да атрымаўшага ў той час шырокую вядомасць майстра Яна Маджарскага. Вярнуўшыся ў Слуцк, яны прынеслі з сабой даскладальную метадку. Зрабіць гэта ім удалося яшчэ і таму, што ў Станіславе было закупае больш сучаснае (для тах часоў) абсталяванне для вытворчасці.

Адной з асаблівасцей працы на персідскіх (так называліся мануфактуры па вырабу "персідскіх" паясоў было тое, што на іх працавалі толькі мужчыны. На "Слуцкую" набіралі наймытых рабочых альбо з мяшчан, альбо з прыгонных сялян. Частка з іх вядома. Акрамя дзвюх называліся мануфактурамі Іосіф Барскі, Міхал Баранавіч, Канчыла, Лойка. Гэтыя беларускія майстры не толькі перанялі, але і творча перапрацавалі ўсходняе рамаство, надаўшы яму нацыянальны характар. Дзякуючы гэтаму статрэбілася 10—15 гадоў. За гэты перыяд абслугоўванне мануфактуры цалкам перайшло да мясцовых майстроў. Выключэннем

з'яўляўся толькі ўпраўляючы (мэтр) мануфактуры венгр Ян Маджарскі, які быў запрошаны Міхалам Казімірам Радзівілам на пасаду ўпраўляючага. Аднак выконваў яшчэ і функцыі майстра-настаўніка. Сведчаннем гэтага была разарганізаваная з тэхнічна пераабраена. Хутка яна набыла велізарную вядомасць не толькі ў Беларусі, але і за яе межамі. Яе вырабы карысталіся такім попытам, што ўладальнікі існавалых раней мануфактур па вырабу "персідскіх" паясоў пачалі вырабляць іх па слугіцкіх узорах. Так адбылося на прадпрыемствах Гродна, Кракава, Кабыла, Ліцава (каля Варшавы) і нават у Станіславе. Новая персідская іхія ўзніклі ў даньско, Карэлічэ і Гродна, таксама ткілі "слугіцкія паясы". Больш таго, гэтай жа справай заняліся некалькі шаўкаткачкіх прадпрыемстваў Францыі.

Ян Маджарскі кіраваў мануфактурай да 1778 года, а затым перадаў яе свайму сыну Леону. У гады працы Леона развіццё вытворчасці працягвалася. Сваю вядомасць і багацце, якое набыў з бацькам, Маджарскі-малодшы выкарыстаў у канцы XVIII стагоддзя. Канстытуцыя 1791 года дазволіла яму атрымаць шляхецтва. А ў наступным годзе Леон атрымаў пасаду камергера пры двары караля Станіслава Аўгуста.

Гэтыя "каралеўскія міласці" зрабілі Леона Маджарскага вярнуць прыхільнасць польскага караля, таму ён без вялікай радасці аднёсся да далучэння Беларусі да Расіі. Палітычны падзеі і палітычныя сімпатыі ўладальніка мануфактуры і ўпраўляючага адбіліся і на яе прадукцыю. Так, пасля знішчэння аўтаноміі Вялікага княства Літоўскага (у склад якога ўваходзіла і Беларусь) і поўнага далучэння да Польшчы ў Слуцку былі выпушча-

былі выпушчаны паясы з меткай у выглядзе аднаголовага караванага арла — польскага дзяржаўнага герба. Адмена канстытуцыі 1791 года была адзначана выпускам зялёных сатканых серабром паясоў. Зялёны колер сімвалізаваў май (канстытуцыя была прынята 3 мая) і надзею. Пасля далучэння Беларусі да Расіі навішэнне зялёных паясоў было забаронена, а ў пачатку XIX стагоддзя паследвала забарона насіць кунтушы нацыянальнага адзення, неаддзяльна часткай якога з'яўляўся пояс. У сувязі з гэтым попыт на слугіцкія паясы значна знізіўся, таму вытворчасць пачала згортацца.

У 1807 годзе скончыўся тэрмін арэнды Леона Маджарскага Даміцікам Радзівілам і Леон яго больш не ўзнавіў. Пасля гэтага мануфактура перайшла на выпуск вырабаў іншага тыпу, — на ёй пачалі выпускаць галуну, махры з шоўку, стужкі, парчовыя тканіны. Але выпуск, прызначаны галуну, чынам для патрэб царквы, таксама скараціўся. Мануфактура прыходзіла ў заняпад і ў 1844 годзе была закрыта.

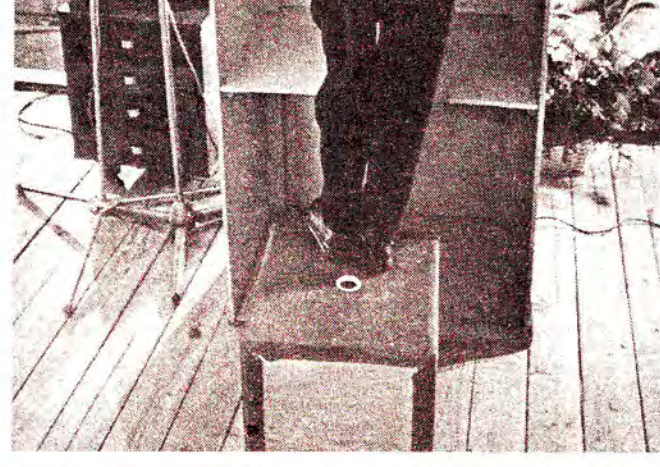
Здавалася, што яе вырабам накіравана было знішчэнне. Аднак атрымаўся накіс. Яны перажылі стварэнне іх мануфактуры і дайшлі да нашых часоў. Прычына ў гэтым адна — вялікая іх мастацкая каштоўнасць. Зразумелі гэта яшчэ ў другой палове мінулага стагоддзя, калі яны сцвярдзены ўвату мастацтвазнаўцаў і калекцыянераў. І пайшлі яны выдараваць па свеце. Асядаць у музеях і прыватных зборах. У наш час багацейшыя калекцыі слугіцкіх паясоў маюцца ў Маскве (Дзяржаўны гістарычны музей), Ленінградзе (Эрмітаж і этнаграфічны музей народнага СССР), Львове (Этнаграфічны музей).

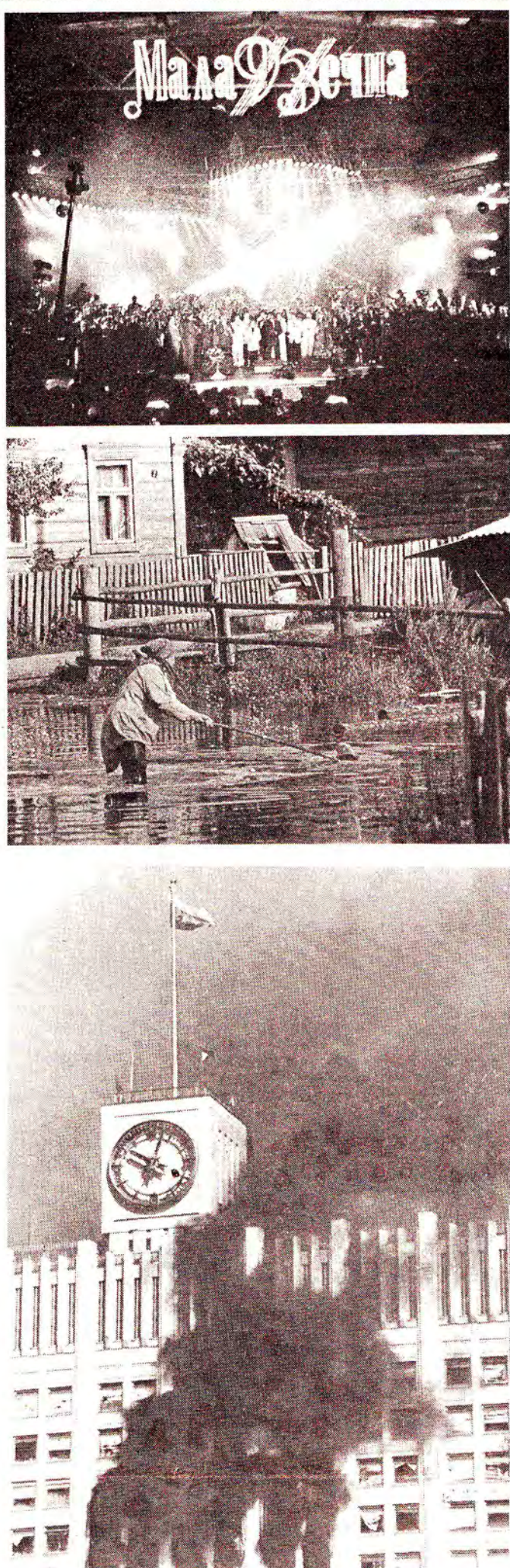
У Беларусі невялікая калекцыя паясоў знаходзіцца ў сталічным Дзяржаўным гістарычным музеі гісторыка-археалагічным музеі ў Гродна. Адзін пояс — падарунак нашага земляка з Англіі — захоўваецца ў Музеі старажытнабеларускага мастацтва Акадэміі навук (Мінск). Яшчэ адзін пояс вымянялі ў Маскве супрацоўнікі Мінскага абласнога краязнаўчага музея (Маладзечна). А ў Слуцку ў краязнаўчым музеі ўсяго толькі два невялікія кавалкі.

Некалькі дзён таму мы развіталіся з годам Певня. Што і казаць, 1993 адпавядаў свайму астралагічнаму вобразу. Шумны, насычаны стракатай мазаікай падзей. Песень мы насхалілі шмат, вольны ўзляцце не змагі — Певень. Зрэшты, адчуванне палёту стваралі цэны. На працягу года "Певень" выляталі неаднойчы. Успомнім лета, гарачы песенны фестываль, на якім узліццё звонакалося эстрады "Залаты певень". Апошні "Певень" узляцце не дэнебудзе, а на палітычным небасхіле перад самым Новым годам. І не толькі ўзляцце, а нават паспеў дэбутаваць сёння-таго...

Прама скажам, логіка падзей мінулага 1993 года не шмат унесла яскасці і парадку ў забытае жыццё дзесяцімільянаў краіны з умераным кліматам, умеранымі палітычнымі амбіцыямі і буйным становішчам паміж Захадам і Усходам. Але, як бы там ні было, незалежная Беларусь пражыла яшчэ адзін год — эканамічна-напружаны і палітычна-небяспечны. Гэта значыць, яшчэ на адзін год стала менш з шрагу тых цяжкіх гадоў, у якіх трапіла краіна, на будучы дэбраты якой так хочацца спадзявацца. Гэта значыць, мы яшчэ на 365 дзён наблізіліся да таго моманту, калі можна будзе ўздыхнуць з палёгкай, адчуваючы сябе грамадзянінам багатай, вольнай краіны.

Яшчэ на адзін год бліжэй...

Сёння вельмі цяжка чым-небудзь здзівіць патрабавальнага чытача. Ён ведае ўсё, і гэта ўсё — пачынаючы ад "Баўнці" і канчаючы выдатнай кампаніяй "Халёр-інвест" — яму страшэнна надакучыла. Хаваючыся ад паўсюдных праў падманлівай палітыкі і жорсткай эканомікі, людзі вяртаюцца да спрадвечных каштоўнасцей. Яны шукаюць паратунку ў сямлі, дзеях, каханні... Пакуль не састарэюць радасці і перажыванні, звязаныя з узаемаадносінамі дваіх, дагэтуль артыкулы, рэцэнзіі пад рубрыкай "Адам і Ева", будуць спадзяюся, знаходзіць сваіх чытачоў. Неверагодныя і звычайныя гісторыі кахання, метафары і падводныя рыфы сямейнага жыцця, інтымныя праблемы і спосабы іх вырашэння, проста жыццёвыя парады — пра ўсё гэта вы зможаце прачытаць у рубрыцы "Адам і Ева". Спецыяльна для маладых і не вельмі спакушаных жыццём на старонках газеты мы адкрываем заочны інтым-клуб пад назвай "Спятайце ў Наталі". Звярнуўшыся да нас у пісьмовай форме, вы атрымаеце праз газету адказ на любое хвалюючае вас пытанне інтымнага характару. Гэту рубрыку нам дапамогуць весці вопытныя ўрачы, псіхологі, сацыялагі.

Так што пішыце, пытайцеся, дзяліцеся ўражаннямі ці проста настроям. Ваших пісьмаў заўсёды з нецярплівасцю чакае

вядучая рубрыкі
"Адам і Ева"
Наталля СТРАЛКОВА.

Цнатлівая ці раскаваная?

Або Пра тое, што можа здарыцца з вамі ў першую шлюбную ноч

□ Наталля СТРАЛКОВА, "ЧЗ"

У рэдакцыю прыйшло пісьмо, якое варта прывесці амаль поўнасцю.

Саваю дачку я выхоўваю адна. Ёй пяць год, і за сваё маленькае жыццё яна ні разу не бачыла таты. Мы з мужам разбіліся па прычыне, пра якую і пісаць сорамна. І ўсё ж вырашыла перасліць сабе: магчыма, ён ці нехта іншы прачытае мае пісьмо, зразумее, як часам цяжка прыходзіцца жанчынам, дарэмна пакрыўджаным, без віны вінаватым.

Шэсць год таму я выйшла замуж за любімага чалавека. Яшчэ да засялення ён не адпусціў мяне ад сябе ні на крок і моў усплыць ад звычайнага цікавага погляду, кінуўша ў мой бок якім-небудзь мужчынам. Усё гэта я пачыла вількім каханнем, і неўзабаве мы апынуліся ў загсе. Коля здаваўся такім шчырым, такім ласковым, якое я ніколі раней не бачыла будучых свекра і свекруху. Але дома іх не аказалася... Коля згарэў ад жадання, быў такі ласковым, пакуль паміж намі не адбылося тое, што павінна было адбыцца... Я не была "дэбюжанкай" у фізіялагічным сэнсе гэтага слова, але не лічыла гэта страшнай заганай. Якая розніца, што там было ў мінутку, калі зараз мы кахаем адзін аднаго? Аказалася, не таго, усё проста... Пасля першай блізкасці ён пачаў шукаць на прасціне прыкметы майей цнатлівасці, а не знайшоўшы, ледзь не звар'яцеў... Я плакала, клялася ў каханні, прасіла прабачэння за тое, што не чакала ўсё жыццё яго — адзінага, а дазваляла сабе маленькія радасці... Ён згадзіўся афіцыйна зарэгістраваць шлюб, "адбыў" вяселье, але нічога не даравалі. Праз два месяцы папроку і пакут мы разбіліся.

Няўжо мужчыны такія згаісты? Няўжо ўсё жыццё трэба берагчы сябе для нейкага прынца, які не вядома яшчэ ці прыйдзе?

Традыцыі многіх народаў патрабавалі (і патрабуюць) захавання дэвічнасці да шлюбнага сватавання. Да гэтай пары неабходнай часткай шлюбнага абраду ў некаторых краінах з'яўляецца вышыванне на агляд шматлікіх родных і блізкіх прасціны "з пад маладых" пасля іх першай ночы. Падобны звычай цяжка назваць перажыткам, бо яны дажылі і да нашых дзён, змяніўшы, магчыма, толькі форму, вонкавы бок, але не сутнасць. Ці не таму частка маладых мужчын у першую шлюбную ноч значна больш увагі ўдзяляе не ласкам жанкі, не словам кахання і ўдзячнасці, не жаданню прасціны інтымную блізкасць з максімальнай пачотай і тактоўнасцю, а менавіта пошукам "доказаў" цнатлівасці?

Дарэчы, дылетантам у гэтай сферы нядрэнна было б ведаць пра тое, што адсутнасць рыжых выдзяленняў далёка не заўсёды сведчыць пра адсутнасць цнатлівасці. Існуе шэраг прычын, з-за якіх крыні пры першай блізкасці можна не убачыць. Але

сутнасць не ў гэтым. А ў тым, што нельга ўскладаць на найвялікшую зямную патаемнасць кантрольную правяральную функцыю. Калі вы сумняецеся ў прыстойнасці сваёй вытанчана, навошта тады весці яе ў загс?

...Мне шаснаццаць год. Я вучуся ў школе. Раней займалася на "троечку", зараз з'ехала на "тройку". Вольны ўсёй — каханне. Я не магу жыць без віці. Ён вучыцца ў паралельным класе, і я жыю "ад звонка да звонка", чаканнем перапынку... З кожным днём адчуваю ўсё большую безнадзейнасць і адчайнасць. Ён — разумны, прыгожы, высокі, мода апрануты. Я — шэрая мышка, якіх у школах сотні... Мы бітаемся, размаўляем — але не больш. Віці лічыць мяне "пасрэднасцю", а на дыскатэках танцуе з іншымі. Застануся адзіночым, прыгаражам, наважыцца ўдзячнасцю і канчаткова. Магчыма, гэту ахвяру ён ацніць па-спраўдому? Можа я таксама падбаўся Віці, але ён чакае першага кроку з майго боку? Як мне быць? Парайце...

Лішч адно пісьмо. Яшчэ адно жаданне кінуць у вяр, не думаючы пра тое, што можа здарыцца пасля, у тую самую першую шлюбную ноч, якая наўрад ці будзе належыць вышэйпамянанаму прыгажуну з паралельнага класа. Такія звычайна больш шукаюць прыгод, чым трывалых пацудоў.

Нягледзячы на нашу сучаснасць і незалежнасць, неардыннасць і экстравагантнасць, дэмакратычнасць і самастойнасць, у адносінах да сваіх выбраннікаў і выбранніц мы ўсё крыху кансерватыўны і ўласнікі. Сексуальная рэвалюцыя крохотны па краіне, парнафіліям глядзяць пачынаючы, сяміклішэй робяць абарты і раджаюць дзяцей, "Эма-нуэл" пануюць у кожным падземным пераходзе — здавалася, каму якая справа да дзявочай цнатлівасці? Навошта яна ўвогуле патрэбна, калі не мае ніякага біялагічнага і сацыяльнага значэння? Але — не. Як сцвярджае псіхолог Мінскага гарадскога сексалагічнага цэнтру Тамара Аляксееўна Сотнікова, праблема цнатлівасці не адыходзіла з цягам часу на задні план. Яна пераходзіла ў хвалюе жанчын і мужчын, а адсутнасць плавыв у навапачатнай "паловы" часта становіцца прычынай цяжкіх перажыванняў маладога мужа і канфіктаў у сям'і. Аказваецца, меркаванні нахонт таго, што жанчына павінна захоўваць цнатлівасць да шлюбна, не страціла сваёй актуальнасці і сёння. Менавіта таму многія мужчыны ў першую ноч, замест таго, каб поўнацю аддацца пацуду, з напружэннем чакаюць, ці сустрануць на сваім шляху да імянаўнага пацуду-небудзь фізіялагічную перашкоду. І калі не...

А адказаць за ўсё — нам. І думаць — нам. Вы памятаеце сваё вяселье? Шуміць, гуляюць гоміны, Усхваляюцца пелідае на гадзіннік муж... Праз некаторы час вы зойдзеце ў спальню пакой і за вамі зачыняцца дзверы. І над-

дзе тая адзіная ў жыцці ноч, якая завецца першай шлюбнай. "...Замуж я выйшла позна — у 27 год. Да гэтага жыла з бацькамі, якія выхоўвалі мяне ў строгасці, забараняючы нават суботнія вечарыні ў сяброў і ўсё, што магло прывесці да "непажаданай цяжарнасці". Мой будучы муж і вельмі спадабаўся. Ціплы, стрыманы, тактоўны, ветлівы. Заўсёды — з веткамі для будучай цешчы і бутылкай для цешы. Мы цалаваліся ў пад'ездзе, але не больш, я рашыла не магла. Мама сказала, што калі аддамся Сашу да вяселля, ён не будзе мяне павяжаць і ўвогуле...кіне. Лепш бы так яно і было! Я звязала сваё жыццё з Сашам і вяр'ятам. Пачаў ён мучыць мяне, прымушаў кожную сваю клеткачку. Храніцца не выслапалася і паталягчына баюся надыходу ночы. Магчыма, у нас праста розны ўзровень сексуальнай падрыхтоўкі, але пра гэта мне наважыцца даваць рады, яшчэ да шлюбна. Цяпер — позна... Днямі была ў гінеколага. Дыягназ гукаў як прыгавор: шаснаццаць тыдняў цяжарнасці, аборт рабіць позна..."

Жыццё шматграннае і разнастайнае і часам паварочваецца да нас не самым прыемным бокам... Калі пра гэта думаць, то з агулам апошняга ліста можна пагадзіцца. Існуе ж — і не толькі за майой — праблема шлюбна, або шлюбна на правую сумяшчальнасць — псіхалагічнага і фізіялагічнага. Магчыма, нешта ў гэтым ёсць.

Магчыма, многа чаго, акрамя, бадай што, патаемнасці. Вы сьведома рыхтуеце адзін аднаго да сямейнага жыцця, прыкмятаеце, вывучаеце недахопы, пагражаеце магчымым разрывам, калі супрацьлеглы бок не апрадае даверу. Увогуле, якімчы мой знаёмы сацыялаг, у часовых шлобах ёсць нешта такое, што прыняе чалавечую годнасць. Маўляў, ты пакрыўдзі, а я пагляджу, падушую, браць цябе ў жонкі ці не...

Словам, я не збіраюся "вылісваць" рэцэпты на ўсе выпадкі. Іх — безліч, і канешне, пэўная сітуацыя патрабуе своеасаблівага падыходу. Якою трэба быць у першую шлюбную ноч? Цнатлівай? Раскаванай? Сарамлівай? Вольнай? Гэта можаце вырашыць толькі вы. Адзіная парада: як бы там ні было, пастарайцеся абмеркаваць усе хвалюючыя вас пытанні напярэдадні вяселля, каб не стварыць для вашага выбранніка неспрыяльных сітуацый. Шчыраму, узышаму каханню не ўдасца пераадолець і неадвер, а тым больш абразы і прыморкі.

...За вамі зачыніліся дзверы спальні. Першая шлюбная ноч уступіла ў свае правы. Ад таго, як вы будзеце паводзіць сябе, залежыць, ці паселіцца шчасце пад вашым дахам.

Фота
Ірыны ГУДЗЕЎСКОЙ.

РЭЛІГІЙНЫЯ СВЯТЫ 1994 ГОДА

ПРАВАСЛАўНЫЯ

Нараджэнне Хрыстова — 7 студзеня
Новы год — 14 студзеня
Вадохрышча — 19 студзеня
Страчанне (Грамніцы) — 15 лютага
Блажавешчанне — 7 красавіка
Вербная нядзеля — 24 красавіка
Вялікдзень — 1—2 мая
Радаўніца — 10 мая
Ушэсце — 9 чэрвеня
Сёмуха — 19 чэрвеня
Духаў дзень — 20 чэрвеня
Дзень Пятра і Паўла — 12 ліпеня
Спас — 19 жніўня
Успенне — 28 жніўня
Нараджэнне Божай Маці — 21 верасня
Узвіжанне — 27 верасня
Пакровы — 14 кастрычніка
Увядзенне ў храм — 4 снежня

КАТАЛІЦКІЯ

Новы год — 1 студзеня
Вадохрышча — 6 студзеня
Страчанне (Грамніцы) — 2 лютага
Блажавешчанне — 25 сакавіка
Вербная нядзеля — 27 сакавіка
Вялікдзень — 3—4 красавіка
Ушэсце — 12 мая
Сёмуха — 22 мая
Духаў дзень — 22 мая
Дзень Пятра і Паўла — 29 чэрвеня
Спас — 6 жніўня
Успенне — 15 жніўня
Нараджэнне Божай Маці — 8 верасня
Узвіжанне — 14 верасня
Дзень Усіх Святых — 1 лістапада
Задшунны дзень — 2 лістапада
Нараджэнне Хрыстова — 25 снежня

ЕХБ, ХВЕ

Новы год — 1 студзеня
Нараджэнне Хрыстова — 7 студзеня
Вадохрышча — 19 студзеня
Страчанне (Грамніцы) — 15 лютага
Блажавешчанне — 7 красавіка
Вербная нядзеля — 24 красавіка
Вялікдзень — 1—2 мая
Ушэсце — 9 чэрвеня
Сёмуха — 19 чэрвеня
Спас — 19 жніўня
Свята жніва — 25 верасня

ІУДЗЕЙСКІЯ

Пурым — 25 лютага
Песах (Вялікдзень) — 27 сакавіка
Шавуот — 16 мая
Рош-Ашана (Новы год) — 6 верасня
Юм-Кипур — 15 верасня
Сукот (Кушчы) — 20 верасня
Сімхас-Тора — 28 верасня
Ханука — 28 лістапада

МУСУЛЬМАНСКІЯ

Першы дзень рамазана (паста) — 12 лютага
Ураза-Байрам — 14 сакавіка
Курбан-Байрам — 21 мая
Хіджа (Новы год) — 11 чэрвеня
Маўлід — 20 жніўня

Навагодняя ёлка

Апавяганне

□ Мікола КАПЫЛОВІЧ

Чаму так цяжка да душы, чаму я ўвесь нейкі самотны, змучаны? Перагуляй уночы? Ці можа ад узражэння балбатні ўсё яшчэ гняе мяне?

Божа мой, божа мой! Сабраліся сустракаць Новы год — вяселіся, смейся ці пі шампанскае! Так сустракаюць нармальныя людзі самае цудоўнае свята ў годзе. А мы на ўсё нон разавы высокаінтэлектуальную размову пра нашыя непарадкі, абьяквасць. І хаця б карысць якая была ад гэтай размовы, хоць бы свае грамадзянскія пачуцці выказалі і палюбілі запасы мужнасці і адвагі на няпросты наступны год.

А што было? Раскаванай пра розныя непрыемныя выпадкі — пра бюракратычнае самадурства, пра хабарніцтва і карупцыю — і ніякага пратэсту, ні аднаго слова абурэння. Звыкліся, змыліся, і менавіта ў гэтым быў увесь жах, бо хто сабраўся, хто сядзеў за сталом? Настаўнікі, урачы, розныя інжынеры і служачыя, — словам, тыя, каго прынята называць інтэлігенцыяй.

Доўга я ўвесь разбіў і змучаны, ляжаў у ложку, зноў і зноў пракручваю ў галаве ўсе падрабязнасці ўчарашняга вечара, палымным поглядам абводзіў пакой. Вялізны, нібы скрыня, тэлевізор

на ўвесь кут, паліраваны сервант, або сярвант, як бы казалі мае васькошныя зямлікі, заставаліся ўсялякім посудам, ляжылі ў нацыянальных касцюмах, якія мне падарылі мастакі.

А дзе ж навагодняя ёлка? Жонка з сынам звычайна ставілі ёлку ў майа пакой і самі параддзень з майа года — свежую, марозную, амаль без усялякіх упрыгажэнняў, у самым натуральным выглядзе, і да раніцы яна напаяўляла лясным водарам увесь пакой.

Дык вось чаму ў мяне несваявольна сніны на душы, пакуў я павомай растлуміваючы прычыны свайго дрэннага настрою — ёлі няма дома. Учора жонка з сынам бегалі па ўсім горадзе, але не знайшлі яе дастаць. А без ёлкі які ж Новы год?

Завінеў званок — пошта, відаць. Я пазнаў Волгу-паштарку па голасе. Яна вішавала жонку з Новым годам, а жонка вішавала паштарку. А потым, як я зразумееў з далейшай размовы, жонка хацела грашыма аддзячыць паштарку за паслугу — у нас вялікая пошта. І вольга часам некалькі разоў на дзень наведваецца да нас.

СТРАКАТАЯ МАЗАІКА

А НА ЁЛЦЫ — РАДЫЁ - АКТЫЎНЫЯ ІГОЛКІ

Толькі чыстая выпадковасць засцерагла адну з гомельскіх сем'яў ад дадатковага радыёактыўнага апраменьвання ў навагоднія дні.

Адзін клататлівы тата па сходах цане набыву ў прыдарожнага камерсанта ёлку. Але перш чым парадаваць дзяцей, заглянуў на працу да таварыша. Той дзеля цікаўнасці і абследаваў пушыстую прыгажуну дэзіметрам. Прыбор зашкарліла: узровень радыяцыі быў намоўна вышэйшы за дапушчальны.

Паводле даных інстытута ласу Акадэміі навук Рэспублікі Беларусь, дрэвы па-ранейшаму застаюцца асноўнымі накіпальнікамі радыёактыўных рэчываў. Прычым зяленыя "мікрэаэктары" растуць нават на даволі чыстых глебах. А палюлькі кожную ёлку перад продажам дэзіметрам не абследадуць, многія жыхары Гомельшчыны аддаюць перавагу штучным прыгажунам.

БЕЛІНФАРМ.

ЯК ЖЫВЕШ, СЯРЭДНЯЯ ДУША?

Згодна з інфармацыяй Статыстычнага камітэта СНД, у адыходзячым годзе ў краінах Садружжя не назіралася зніжэння жыццёвага ўзросту большасці насельніцтва. Адбылося гэта з-за сярэднедушавага грашовых даходаў, якія апырэдэляюць рост спажывецкіх цен. Так, у Беларусь чысты грашовы сярэдні месячны даход у першым паўгоддзі 1993 года склаў у рублях 13 554, што ў параўнанні з 1990 годам больш у 81,8 раза, а цэны ў параўнанні з гэтым жа перыядам "скокнулі" ў 129,9 раз. Трэба сказаць, што наша рэспубліка яшчэ не вельмі дрэнна выглядае ў кампаніі, скажам, з Кыргызстанам, дзе зарплата вырасла ў 47,9 раза, в цэны — у 138,6; Малдова — 54,1 і 173,1; Таджыкістан — 36,4 і 115,0 або Украінай, якая нават не рашылася прадставіць неабходныя звесткі ў камітэт па статыстыцы.

ПРЫЙДЗЕЦА САСКРЭБВАЦЬ ... ВОЗЕРА

У выніку прарыву ачышчальных збудаванняў брудныя сцёкі хлынулі на лёд возера Баравію, у Лепельскім раёне. Экалагі праводзяць аналіз і спадзяюцца на адносна "паспяхова" зыход: у лепшым выпадку прыдзеца як-небудзь саскрэбаць верхні слой азёрнага лёду.

ШОСТАЕ СЭРЦА

Ноччу з 28 на 29 снежня ў Віленскім цэнтры хірургіі пацыенту перасадзілі сэрца. Аперацыя працягвалася каля 6 гадзін. Пацыент, 29-гадовы віялчуч Віталій Кудзімаў, ужо пачаў пакутаваць на цяжкаму сардэчнаму хваробу. Яму было перасаджана сэрца 18-гадовага хлопца, які скончыў самагубствам. Аперацыя прайшла паспяхова. Гэта ўжо шостае падобная аперацыя ў Літве. Першы раз віленскія кардыяхірургі перасадзілі сэрца ў 1987 годзе.

БЕЛАПАН.

"НАВАГОДНІ ПАДАРУНАК"

3

ЦЯЖКІМІ ВІНКАМІ

У мінулы сераду ўлады Перу аб'явілі паветраную трыюфу. У выніку ўзваралася бомба непадляку ад офісу Цэнтра сацыяльнага развіцця. Пры гэтым былі пашкоджаны 20 будынкаў, размешчаных побач.

"ЧЗ-інфарм"

ГАРАСКОП

ГОД САБАКИ

Згодна з календаром, які быў прыняты ў Японіі і іншых краінах Усходу, у межах 12-гадовага цыкла кожны год праходзіць пад знакам звычайна будзь жывёліны. Чалавек, які нарадзіўся ў пэўным годзе, атрымае шэраг прыроджаных уласцівасцей, у залежнасці ад якіх і складаецца яго лёс.

Па ўсходняму японскаму гараскопу людзі, якія нарадзіліся ў год САБАКИ, маюць лепшыя чалавечыя рысы — верныя, сумленныя, могуць захоўваць тайны. Аднак крыху эгаістычныя, эскапістычныя і неверагодна упартыя. Не імкнучыся быць багатымі, але грошы ў іх заўсёды ёсць. Могуць быць эмацыянальна халоднымі і негаваркімі. Глядзячы амаль на ўсё крытычна. Заўсёды дамагаюцца за справядлівасцю. Здаецца, справу да канца і звычайна перамагаюць. З іх атрымліваюцца цудоўныя кіравнікі.

Ідэяльна падыходзяць ім як сабры ці спадарожнікі жыцця людзі, якія нарадзіліся ў гады КАНЯ, ТЫГРА, ТРУСА.

Падыходзяць ім больш ці менш ПАЦУК, ЗМЯЯ, МАЛПА, САБАКА, ДЗІК.

Рашуча не падыходзяць ДРАКОН, АБЕЧКА.

Па ўсходняму кітайскаму гараскопу САБАКА заўсёды неспакійны, заўсёды на варце, ніколі не адлучаецца. Смага выступае супраць усялякай несправядлівасці. Здаецца халодным, але гэта не так. Ён пактуе, калі ёсць няшчасце, беспаспях, вайну. Гэта філасоф, мараліст. Ён ведае людзей і бескарысліва. У хаханні ён сумленны і разумны.

САБАКА можа быць шчаслівым з КАНЕМ, які дае яму магчымасць абараняць вялікія справы ў абмен на некаторы незалежнасць. Тамдэм ТЫГР—САБАКА можа быць вялікім прыгоды і эмацыянальным імям разам у імя справядлівасці. Але толькі з добра-намераным КАТОМ САБАКА можа набыць некаторы спакой.

ДРАКОН для яго вельмі гарналіва, каб гарналіва, беспаспях, вайну. Гэта філасоф, мараліст. Ён ведае людзей і бескарысліва. У хаханні ён сумленны і разумны.

САБАКА можа быць шчаслівым з КАНЕМ, які дае яму магчымасць абараняць вялікія справы ў абмен на некаторы незалежнасць. Тамдэм ТЫГР—САБАКА можа быць вялікім прыгоды і эмацыянальным імям разам у імя справядлівасці. Але толькі з добра-намераным КАТОМ САБАКА можа набыць некаторы спакой.

ДРАКОН для яго вельмі гарналіва, каб гарналіва, беспаспях, вайну. Гэта філасоф, мараліст. Ён ведае людзей і бескарысліва. У хаханні ён сумленны і разумны.

САБАКА можа быць шчаслівым з КАНЕМ, які дае яму магчымасць абараняць вялікія справы ў абмен на некаторы незалежнасць. Тамдэм ТЫГР—САБАКА можа быць вялікім прыгоды і эмацыянальным імям разам у імя справядлівасці. Але толькі з добра-намераным КАТОМ САБАКА можа набыць некаторы спакой.

ДРАКОН для яго вельмі гарналіва, каб гарналіва, беспаспях, вайну. Гэта філасоф, мараліст. Ён ведае людзей і бескарысліва. У хаханні ён сумленны і разумны.

САБАКА можа быць шчаслівым з КАНЕМ, які дае яму магчымасць абараняць вялікія справы ў абмен на некаторы незалежнасць. Тамдэм ТЫГР—САБАКА можа быць вялікім прыгоды і эмацыянальным імям разам у імя справядлівасці. Але толькі з добра-намераным КАТОМ САБАКА можа набыць некаторы спакой.

ДРАКОН для яго вельмі гарналіва, каб гарналіва, беспаспях, вайну. Гэта філасоф, мараліст. Ён ведае людзей і бескарысліва. У хаханні ён сумленны і разумны.

САБАКА можа быць шчаслівым з КАНЕМ, які дае яму магчымасць абараняць вялікія справы ў абмен на некаторы незалежнасць. Тамдэм ТЫГР—САБАКА можа быць вялікім прыгоды і эмацыянальным імям разам у імя справядлівасці. Але толькі з добра-намераным КАТОМ САБАКА можа набыць некаторы спакой.

ДРАКОН для яго вельмі гарналіва, каб гарналіва, беспаспях, вайну. Гэта філасоф, мараліст. Ён ведае людзей і бескарысліва. У хаханні ён сумленны і разумны.

САБАКА можа быць шчаслівым з КАНЕМ, які дае яму магчымасць абараняць вялікія справы ў абмен на некаторы незалежнасць. Тамдэм ТЫГР—САБАКА можа быць вялікім прыгоды і эмацыянальным імям разам у імя справядлівасці. Але толькі з добра-намераным КАТОМ САБАКА можа набыць некаторы спакой.

ДРАКОН для яго вельмі гарналіва, каб гарналіва, беспаспях, вайну. Гэта філасоф, мараліст. Ён ведае людзей і бескарысліва. У хаханні ён сумленны і разумны.

ГАРЧЫЧНІК

Уладзімір ДЗЯЖКО

Святочны настрой

Гумарэска

Набліжалася навагодняя свята. Усе людзі купілі да яго розныя прысмакі, гаралку. Іван Маркавіч не паважаў "вогненную ваду", якую апошнім часам закліпачаў Еўропа і беларускі абарыганам. Замест камерцыйнай крэмы ён завітаў на ёлачны кірмаш, а потым, уладкаваўшыся на задняй пляцоўцы трамвая, глядзеў праз акенца на зімовы горад.

Перадсвяточны настрой Івана Маркавіча не спававаў нават, калі яго штурхнулі ў спіну.

— Даруйце! — пачуўся задух мужчынскі галас.

Штурхнулі дык штурхнулі. Здарэцца ж такое часам у транспарце!

Іван Маркавіч з задавальненнем нахінуў лясны пах сваёй ёлкі і зноў утаропіўся ў акенца. А за ім павольна беглі назад дамы горада, які, нягледзячы ні на што, пацёку будаваўся і, здаецца, жыў гэтак жа, як і год, і пяць таму...

— Даруйце, кажу! — зноў і больш гучна сказаў чалавек, абураны, мусіць, што не ацанілі яго выхаванасці.

Іван Маркавіч павярнуўся да акенца і лагодна ўсміхнуўся мужчыну гадую трыццаці ў скураной курцы, з плячымі штангаста.

— Смяна яму! — раптам загоў той. — Я тут распінаюся, прабаўна працу. А ён маўчыць і толькі над ёлкай сапе. Мо яшчэ на калені стаць?

Іван Маркавіч кінуў — маўляў, ідзі сабе з мірам, спіна ў мяне не баліць. Якраз і дзверы адчыніліся.

— Дык ты згодзен, каб я на калені стаў? Мурло ты нявыхавана! На твары "штангаста" з'явіліся чырвоныя плямы. Ал, колькі ўжо дактары кажуць — нельга хвалявацца з-за драбязя. Асабліва, калі галава слабэе. Ды хто ты дактару слухае!

Разам з чырванню ў галаву таго неабаркі, відаць, прыліло шмат

крыўі. І... ён бразнуўся на падлогу.

Да свайго прыпынку Іван Маркавіч не даехаў. Надта ўжо на яго разлазвалі пасажыры.

— Гэтак гад! Даву-такі да інсульту! — крычала жанчына з залатымі прэсценкамі на ўсіх пальцах.

А нейкі мужчына, які ў якасці першай дапамогі ліў "пацяр-пеўшаму" ў рот гаралку, прапанаваў здаць садыста ў міліцыю...

Паветры павольна кружыўся дрэны снег. Мякка садзіўся на галіны друц і парываў пад падэшвамі чаравікаў.

Пасля "разбору" ў міліцыі Іван Маркавіч ішоў па тратуары, уяўляў шчаслівага таварышча, калі яны убачаць ёлку, і адчуваў, што яго святочны настрой набыў нейкае горкае адценне.

Вось і збыліся мая запавятная мары: пад Новы год мне далі кватэру!

А з чаго пачынаецца, па-вашаму, кватэра? Вядома, з замка. Ставіць замок я "завербаваў" сласары Ключнікава. Прышоў Ключнік і зачынуў.

— Для пачатку не пашкоділа б трошкі... (ён выразна глянуў на мяне). Каб рукі не дрыжалі.

Перакуліўшы паяўлітэрку, Ключнік астанна ўзяўся за рабучы абыяцкі.

Гаспадар, прымай работу! Паглядзеў я ў вайну: замок быў уразаны не ў дзверы, а ў бакавіну сцяны.

— Ты што, заліў вочы і не бачыш з якога боку замок ставіць? — абурэўся я.

Навагодні "жарцікі" дай яшчэ пляшчу, каб вочы вастрэйшы былі.

З горад папалам скончыў ён сваю работу і пайшоў у ванную мыць рукі. Ды раптам адтуль як заенчыць.

— Ратуце, абварушыся!

— Навагодні жарцікі! — кажа...

— Навагодні жарцікі! — кажа...

— Навагодні жарцікі! — кажа...

— Навагодні жарцікі! — кажа...

— Навагодні жарцікі! — кажа...

— Навагодні жарцікі! — кажа...

— Навагодні жарцікі! — кажа...

— Навагодні жарцікі! — кажа...

— Навагодні жарцікі! — кажа...

— Навагодні жарцікі! — кажа...

— Навагодні жарцікі! — кажа...

— Навагодні жарцікі! — кажа...

— Навагодні жарцікі! — кажа...

— Навагодні жарцікі! — кажа...

— Навагодні жарцікі! — кажа...

— Навагодні жарцікі! — кажа...

— Навагодні жарцікі! — кажа...

— Навагодні жарцікі! — кажа...

— Навагодні жарцікі! — кажа...

— Навагодні жарцікі! — кажа...

Уладзімір ДЗЯЖКО

Святочны настрой

Гумарэска

Набліжалася навагодняя свята. Усе людзі купілі да яго розныя прысмакі, гаралку. Іван Маркавіч не паважаў "вогненную ваду", якую апошнім часам закліпачаў Еўропа і беларускі абарыганам. Замест камерцыйнай крэмы ён завітаў на ёлачны кірмаш, а потым, уладкаваўшыся на задняй пляцоўцы трамвая, глядзеў праз акенца на зімовы горад.

Перадсвяточны настрой Івана Маркавіча не спававаў нават, калі яго штурхнулі ў спіну.

— Даруйце! — пачуўся задух мужчынскі галас.

Штурхнулі дык штурхнулі. Здарэцца ж такое часам у транспарце!

Іван Маркавіч з задавальненнем нахінуў лясны пах сваёй ёлкі і зноў утаропіўся ў акенца. А за ім павольна беглі назад дамы горада, які, нягледзячы ні на што, пацёку будаваўся і, здаецца, жыў гэтак жа, як і год, і пяць таму...

— Даруйце, кажу! — зноў і больш гучна сказаў чалавек, абураны, мусіць, што не ацанілі яго выхаванасці.

Іван Маркавіч павярнуўся да акенца і лагодна ўсміхнуўся мужчыну гадую трыццаці ў скураной курцы, з плячымі штангаста.

— Смяна яму! — раптам загоў той. — Я тут распінаюся, прабаўна працу. А ён маўчыць і толькі над ёлкай сапе. Мо яшчэ на калені стаць?

Іван Маркавіч кінуў — маўляў, ідзі сабе з мірам, спіна ў мяне не баліць. Якраз і дзверы адчыніліся.

— Дык ты згодзен, каб я на калені стаў? Мурло ты нявыхавана! На твары "штангаста" з'явіліся чырвоныя плямы. Ал, колькі ўжо дактары кажуць — нельга хвалявацца з-за драбязя. Асабліва, калі галава слабэе. Ды хто ты дактару слухае!

Разам з чырванню ў галаву таго неабаркі, відаць, прыліло шмат

крыўі. І... ён бразнуўся на падлогу.

Да свайго прыпынку Іван Маркавіч не даехаў. Надта ўжо на яго разлазвалі пасажыры.

— Гэтак гад! Даву-такі да інсульту! — крычала жанчына з залатымі прэсценкамі на ўсіх пальцах.

А нейкі мужчына, які ў якасці першай дапамогі ліў "пацяр-пеўшаму" ў рот гаралку, прапанаваў здаць садыста ў міліцыю...

Паветры павольна кружыўся дрэны снег. Мякка садзіўся на галіны друц і парываў пад падэшвамі чаравікаў.

Пасля "разбору" ў міліцыі Іван Маркавіч ішоў па тратуары, уяўляў шчаслівага таварышча, калі яны убачаць ёлку, і адчуваў, што яго святочны настрой набыў нейкае горкае адценне.

Вось і збыліся мая запавятная мары: пад Новы год мне далі кватэру!

А з чаго пачынаецца, па-вашаму, кватэра? Вядома, з замка. Ставіць замок я "завербаваў" сласары Ключнікава. Прышоў Ключнік і зачынуў.

— Для пачатку не пашкоділа б трошкі... (ён выразна глянуў на мяне). Каб рукі не дрыжалі.

Перакуліўшы паяўлітэрку, Ключнік астанна ўзяўся за рабучы абыяцкі.

Гаспадар, прымай работу! Паглядзеў я ў вайну: замок быў уразаны не ў дзверы, а ў бакавіну сцяны.

— Ты што, заліў вочы і не бачыш з якога боку замок ставіць? — абурэўся я.

Навагодні "жарцікі" дай яшчэ пляшчу, каб вочы вастрэйшы былі.

З горад папалам скончыў ён сваю работу і пайшоў у ванную мыць рукі. Ды раптам адтуль як заенчыць.

— Ратуце, абварушыся!

— Навагодні жарцікі! — кажа...

— Навагодні жарцікі! — кажа...

— Навагодні жарцікі! — кажа...

— Навагодні жарцікі! — кажа...

— Навагодні жарцікі! — кажа...

— Навагодні жарцікі! — кажа...

Мікола ВЯРШЫНІН

Жарцікі

Гумарэска

Кінуўся я ў ванную. Воечкі, краны пераблытаны! Дзе гарачая вада, дзе халодная — усё наадварот! Ну жартуйнікі гэтыя сантэхнікі!

— Навагодні жарцікі! — тлумачу Ключнікава. — Не гаруй, пакуй жанчына — загінець...

Пасля ўзлуся я перавоюць сваю старую мабіль. Дапамагчы падахоўваўся пажарнік Сачок.

Схваліў я выпадкова машыну, уявіў "баксаў" — дай Бог колькі! Падкацілі да пад'езда. Я зірнуў: Сачка няма. Вядома, пажарнік. Дрыжце. Я ўзяў і зацінуў па пад'ездзе нейкае шматкі.

Сачок тут як тут. З камандай і машынай.

— Што тут у цябе? — пытае.

— Навагодні жарцікі! — смяюся і паказваю на сервант.

Ну, дапамогі ён завалячы мабіль, паручаўся на развітанне, павінаваўся з Новым годам. І ў дадаток квітанцыю вынісаў: за дармавы выклік пажарных. На 450 000 рублёў.

— Што гэта? — пытаюся я ў яго.

— Навагодні жарцікі! — кажа...

— Навагодні жарцікі! — кажа...

— Навагодні жарцікі! — кажа...

— Навагодні жарцікі! — кажа...

— Навагодні жарцікі! — кажа...

— Навагодні жарцікі! — кажа...

— Навагодні жарцікі! — кажа...

— Навагодні жарцікі! — кажа...

— Навагодні жарцікі! — кажа...

— Навагодні жарцікі! — кажа...

— Навагодні жарцікі! — кажа...

— Навагодні жарцікі! — кажа...

— Навагодні жарцікі! — кажа...

— Навагодні жарцікі! — кажа...

— Навагодні жарцікі! — кажа...

— Навагодні жарцікі! — кажа...

— Навагодні жарцікі! — кажа...

— Навагодні жарцікі! — кажа...

— Навагодні жарцікі! — кажа...

— Навагодні жарцікі! — кажа...

— Навагодні жарцікі! — кажа...

— Навагодні жарцікі! — кажа...

ХАТНІ ЭКРАН

4, аўторак

Беларускае тэлебачанне

7.55. Праграма перадач.
8.00. Рэцэпты.
8.10. Пад кулапам Сусвету.
8.20. Пляч халіна на жарты.
8.25. "Піра". Фільм-канцэрт.
9.05. "Фенікс". 11-я серыя.
10.05. Тэл.ак. Фільм.
10.25. "Даікі лебедзі".
11.05. "Казкі-невялічкі".
12.05. "Шраманае".
13.30. Фільм-канцэрт.
13.40. Дэлеваа хроніка.
13.50. "Казкі, казкі старога Арбата...".

15.55. "Ніч і К" — топ-10.
16.55. Тэлебачанне.
17.05. Як нараджаецца музыка?
17.30. Навіны.
17.40. "Адрывае акно".
17.50. Складчыны.
18.05. Дэлеваа хроніка.
18.15. Абласныя навіны.
18.25. Навіны Бі-бі-сі.
19.00. "Снягі". Фільм-канцэрт.
19.20. Эканамічная хваля. Прама лінія.
20.20. Прам'ера дак.фільма "Людзі вядуць".
20.30. Кантат.
20.35. Калыханка.
21.00. Панарама.
21.35. Пад кулапам Сусвету.
21.45. Надвор'е.
21.50. Пляч халіна на жарты.
22.00. "Нікто, акрамя цябе". 1-я серыя.
22.50. Дах.фільм.
23.50. Ніка.

Канал "Астанкіна"

5.00. 8.00. 11.00. 14.00. 17.00. 20.00. 24.00. Навіны.
8.20. Паглядзі, паслухай...
8.30. "Піра". Фільм-канцэрт.
9.30. Дзеянне нараджаюцца...
10.50. "Каліман".
11.20. Балет "Крышталны чаравіч".

5, серада

Беларускае тэлебачанне

8.10. Пад кулапам Сусвету.
8.20. Надвор'е.
8.30. Пляч халіна на жарты.
8.35. Дах.фільм.
9.30. "Нікто, акрамя цябе".
10.15. Тэлеаналіз.
10.40. "Вельмі страшная гісторыя".
11.50. "Крылы, ногі і хвасты". І інш.
12.05. З музыкі на "Ві". Запавята майстра.
12.35. "Адачыны воджук прадуць". Да вядома, пазымы Якуба коласа "Новая зямля".
13.30. Навіны.
13.40. "Кур'ер".
15.05. Фільм-канцэрт (ВМЗ).
15.40. Візітныя каруселі.
16.40. На пытанні наставнікаў адказваюць прадставінікі Міністэрства адукацыі.
17.30. Навіны.
17.40. "Баскар-асілак".
17.50. "Алакастасіа". Дах.фільм.
18.15. Абласныя навіны.
18.25. Навіны Бі-бі-сі.
19.00. "Складчыны". Ток-шоу з удзелам журналіста А.Палікоўскага.
19.40. Навошта дадзена ўлада? Праблемы мясцовага самакіравання. Заключэнне.
20.20. "Цірыяда". Фільм-канцэрт.
20.30. Кантат.
20.35. Калыханка.
21.00. Панарама.
21.35. Пад кулапам Сусвету.
21.45. Надвор'е.
21.50. Пляч халіна на жарты.
22.00. "Нікто, акрамя цябе".
22.45. Спартыўныя стэлы.
23.55. Ніка.

Канал "Астанкіна"

5.00. 8.00. 11.00. 14.00. 17.00. 20.00. 24.00. Наві